

Suvenir *)

dein Italia 24. Februar 1853.

Fratiloru! Déca aveti Gazet'a au Foi'a, in care se incepe Mihulu lui Istrate, tramiteti-mi-o cá se-lu legu da capo, pentruca estu numeru nu mi-a venitu. Bine se porta Mihulu: obieptulu dramei é forte bine alesu: ce pote fi mai delectatoriu decâtu faptele strabuniloru celebrate de geniulu stranepotiloru; singura inscriptiune a dramei trage la leptura pe totu romanulu, la leptur'a resbelului intre unu principe credintiosu natiunei sele si altulu re-negatu; candu ai ajunsu la fundulu scenei 'ti pare reu ca-ce se finesce asiá curundu, si di ce nu este tiparita tota Foi'a numai cu Mihulu si Stefanu si Mateiu Corvinulu; descrierea unguriloru respunde prototipului, poetulu cunosce bine proprietatea cea predomnitoria a ungurului: superb'ia; vorb'a lui curge linu ca Muresiulu, cumu curge unu riu provenitoriu dein fontana originaria, nu din frantura de nuoru cá unu torinte neregulatu; in ghirland'a sea cea frumosa impletesce si câte o flore de sperantia italica pe langa nadesdea sauomatica; linbovulu celu rece dela polulu gerului 'lu incaldiesce a uneori cu amore ferbinte merediunale; io speru ca si slav'a anca o vá aruncá acusi in foculu amorei natiunali cá se arda deimpreuna cu tote maracinile barbarismiloru, pentru cá se cresca in loculu loru numai flori de cele frumose dein gradin'a limb'ei strabunesci.

*) Ne luamu cutezare a impartasi acésta co-respoundintia sub acestu titlu, cu scopu cá se deservésca de modelu atatu in privintia stilului celui curetoriu, dulce, ne aseptatu si totusi atatu de curatu de strainisme, catu si pentru nutrimentulu spiritalu ce'lu potu afla poetii in tr'ens'a si cu densii si cititorulu. — R.

Literatii nostri se adopera a introduce literele in loculu sloveloru: nu ajunge: o limba mestecata cu vorbe straine, barbare, totu urita vá fi, ver se vá scrie cu litere, ver cu slove; mai anteu amu devé se schimbamu vorbele si sentiemintele straine cu vorbe si cu sentieminte natiunali, care le-amu fostu perdutu prin nesciintia si insielatiune rea, si apoi aceste-a se le imbracam in litere si in fapte demne de memori'a strabuniloru.

Acu anca poetii potu face mai multu decâtu toti, cu tote ca si altii — piptorii, invetiatorii, scrietorii, preotii, diregetorii — anca 'su detori a nutri sentieminte natiunali, si au detorii chiaru si in respeptulu limb'ei; ma la cantarea poetului se aduna omiiii cá la sunetulu ceterei celei mai armoniose: de poetu asculta toti, pentru ca-lu ama: de l-au si persecutatu in vietia, dupa morte i inaltia statue si altarie: scol'a poetiloru a fostu educatori'a eroiloru dela Omeru pene in diu'a de adi: poetulu reguleaza limb'a si gustulu bunu, cuvintele lui cele noue inflorescu cá tineretiele, si sunt placute, pentruca-su glorificate de geniulu lui, care fiindu schintea de focu curescu nu se stinge, neci imbetranesce fiindca este o parte dein vietia universului, care totu acelasiu a fostu din eternu, este, si va fi in eternu.

Este inse diferentia intre poetulu ce face versuri nechiamatu, si intre celu ce face din indemnulu dumnedieului ce l-a tramisu: celu d'anteiu nusi vá comendá oper'a si limb'a ver câtu se vá frementá a plini scaderile naturei cu elegantia stilului, éra cugetele geniului sunt radiele sorelui, si cuvintele cu care le imbraca stralucescu in glori'a loru mai multu decâtu diamantele Angliei si alu principelui de Lahore.

Ma sorele nu inlumineaza dosurile, si plantele din fecie pentru infratirea loru cea de aproape cu radiele sorelui sunt mai frumose si mai voiose de-

cātu cele dein umbra palite si triste, asiá nu ilumineza neci geniula fara numai cuvintele cele ce-su infratite de aproape cu natur'a din care a cursu limb'a la inceputu; din contra barbarismii nu-i vá ilumina neci unu geniu romanescu descindere-ar' chiaru din Olimpu cu lumin'a aprinsa de Apolone ensusi, cuvintele cele straine voru remané totdeauna intunecate cá fundulu abisului, fara gratia si fara gustu, pentruca se pare a fi diferentia originaria intre limba si limba, intre cuvinte si cuvinte, cum este diferentia intre natur'a acea ce le-a creatu si intre aceea ce le-a adoptatu, si cumu este diferentia intre ginte si ginte; se pare, ca pe langa identitatea cea originaria a drepturiloru si a demnitateru omenesci, si a stimei cu care-si sunt detorie gentile in mesura ecare, subsiste o diferentia nu mai pucinu originaria a gratieloru care le-a impartitu natur'a la ginti, cumu le imparte feteloru aceleiasiu mame in gradu mai mare séu mai micu; si acésta diferentia asiá é de adeverata si reale cá si varietaatea pamentului si a ceriului, care a nascutu pe Greu si pe Eschimosu, pe Romanu si pe Camciatcanu, si apoi cine se se mire de diferentia cea nemutavere a efecteloru, care o vedemu si intre limbale cele aspre si dulci dela natura, candu diferescu cauzele facutorie?

Poesi'a la romani se afla anca in demanetia la resarita sorelui; unu coru de genii a plecatu odata cu diorile cá se se suie susu pe culmea muntelui, unde se-si inaltie monumentulu nemurirei, care se vorbesca la generatiunile viitorie cumu vorbesce Iliad'a lui Omeru si Eneid'a lui Virgiliu; ma le ese in cale limb'a cá o pantera maculata cu colori multe, si-i impedece de nu potu inaintá, li se mai areta anca câte unu ursu, câte unu leu si câte o lupoaia, care-i face de tremura din tote medularile, scadu cu anim'a si perdu sperantia se ajunga pe culmea dorita; de aceste fere numai asi'a voru scapá poetii romani, deca-si voru alege unu duce, unu maestru c'a alu lui Dante; estu maestru i vá invetiá si pe poetii nostri cumu se vorbesca curatu si frumosu, pentru ca elu estu fontan'a nesecata din care curgu riuri de elocentia si astadi cá inainte cu doue mii de ani, elu este lumin'a si onorea poetiloru si astadi cá pe tempulu lui Dante, elu le vá face nume si onore si poetiloru natiunei nostre cu stilulu seu celu frumosu, numai se-i invetie cartea cu studiulu si cu amorea lui Dante. Mai sunt anca si alte fere, care sparie pe multi poeti, cumu

é fer'a acea-a ce se dice „necunoscerea naturei“: acést-a fuge de unu studiu profundu alu naturei, ale carei frumsetie este chiamatu poetulu a cantá cá unu preotu dupa ordinea lui Apolone, se alunga cu filosofi'a naturei si a chiamarei omului, care stralucesce cu atáta pompa in operele lui Schiller, in urma cu istoria natiunei nostre si a altoru natiuni, cu care au avutu de a face si dela care au suferitu romanii.

Inse déca-lu va conduce pe poetulu romanu despre o parte Virgiliu cu stilulu seu celu curatitu de tota rugina straina, despre alta parte filosofi'a cu ideele adeverului, a frumsetiei si a vertutei, atunci nu-i va mai stá in cale neci o fera, elu vá merge liberu si fara de frica, va cantá cá unu profetu minunile viitoriului de auru si vertutile eroiloru romanesci cá unu altu Omeru, eroismulu atletiloru nostri nu se va mai aretá pe scena plinu de tina si de pulbere straina, ci se va infaçiosia in tota splendorea sea cea natiunale; dinaintea geniului romanescu, ce va purcede pe calea acésta, va amuti tota critica, elu 'si vá captevá animele tuturoru cu frumseti'a cea originaria a limbei strabunesci; de s'ar' sui in ceriu, cu cantarea sea va storce aplausulu celoru ceresci; de va descinde la iadu, acolo anca i va deschide portile iadului cu respectu Cerberu, canele celu cu trei capete, si Plutu lupulu celu turbatu i se va inchiná cá unui Virgiliu si Alighieri; candu va resari estu Luceferu pe ceriulu romaniloru, betranii ei voru intineri de bucuria, fetele ei voru coroná cu flori pe angerulu care vá cutediá a luá velulu strainu ce le intuneca acumu gratiele italice, feciorii 'lu voru purtá in triumfu cá pe unu mare erou, care a stersu macula straina de pre numele romanescu, poporulu i va eterná memori'a cu mormentu de neuitare, care-i-lu va inaltia in anim'a sea cea recunoscutoria cá restauratoriulu tineretiloru limbei sele.

Romanulu 'si ama originea mai multu decâtu ver care altu poporu, si-i mai place ce é natiunale decâtu ce é strainu, pentru acea-a poetulu romanu n'are de a se teme ca va fi neplacutu candu vá cantá in limb'a strabuniloru restaurata, nu neci decâtu, pentruca romanulu place ce é frumosu, si bucurosu invetia, ajunge se-i dici, ca asiá vorbiá parintii nostri in dile mai bune, si te va intielege indata ce voesci.

Cu tote aceste-a sunt unii, caroru nu le place lucru enratu si mai apera anca barbarismulu cu au-

toritatea proverbiului „verba valent ut nummi,” anca si cu alte autoritati: ma estu proverbu nu mai pote sustiené barbarismii pe tronulu limbei nostre, pentruca cuvintele strabunesci, care s'au fostu ascunsu de frica barbarilor, sunt auru si argintu curatu, care nu se devalva neciodata, si precumu nu perdu pretiulu virtutile strabunesci, ci stranepotii le potu imitá totdeauna, si sunt detori a le imitá. asiá se potu folosi ver-candu si cu tesaurulu limbei strabunesci far' de frica ca voru vetemá nu sciu ce dreptu de cuvintia bine intemeiatu prin usu de cente de ani. Ce dreptu pote castigá verodata nesciintí'a asupra luminei si nedreptatea in contra dreptatei? asiá nu pote prescrie neci uritulu in contra frumosului de aru trece ori câte cente de ani, neci barbarismulu in contra spiritului national; dreptulu primatului limbei nostre in contra barbarismiloru é neinstrainaveru, eternu e nemuritoriu precumu este si numele celu frumosu alu gentei nostre, care n'are neci o asemenare cu barbarismulu strainiloru. Pentru acea-a slav'a si nadesdea nu se voru impamenteni intre romani de voru mai trece anca o mie septe cente de ani, vorbele barbare nu voru condecorá neci cuventulu Oratorelui, neci dram'a poetului romanu, eugetele loru cele sublimi imbracate in sdrentie straine voru geli cá o féta de principe in cârpe de cersitoria, cá madon'a lui Rafaele unsa cu colori mestecate de piptorii dela Nicul'a.

Ma vedu ca am scrisu mai multe decâtu eugetám se scriu la inceputu. Am scrisu inse in sperantia ca nu ve veti uri legundu-mi leterele, mecare nu cuprindu neci o descoperire noua, pentru acea-a mi si incheiu leter'a fiindca nu-mi é voi'a se facu disertatiune asupr'a limbei, séu se scriu arte poetica nefiindu poetu, neci vreu, fiindu profanu, se me punu archimandritu peste poeti cá se-i desgustu cu o censura nedemua de a intrá in santuariulu poesiei; totusi mai dicu anca odata, cumca chiamarea poetului romanu nu sta intr'acea-a, cá se semine in gradin'a sea scai de cei ce au cadutu pe pamentulu Romaniei din codele cailoru rusesci, eri alalta eri, au inainte de cente de ani, é totu un'a, ei chiamarea lui dupa dorulu si parerea mea é: cá se deschida o gradina noua tinerimei romane, si se o invetia a culege flori ne atinse pene acumu de mani profane, de venturi sauromatice; „slav'a“ si „nadesdea“ si „vecii veciloru“ se remana pentru bozinade de cele ce se tiparescu la Tamburini, si

pentru cei ce facu versuri in pedepsa si pentru ministrii idoliloru barbarismului strainu, carii nu voru se aduca ardere de totu curata pe altariulu celu santu alu nationalitatei nostre, éra ponteficele gratieloru romanaeasi candu vá cantá in beseric'a limbei strabuniloru nostri se nu le mai supere umbrele cu sunete barbare, pentru ca beseric'a acésta nu é barbara, ma romana.

Valete e nu uitati a-mi tramite Mihulu. B.

Unu ce Mithologisticu.

Consiliu Zeilor Romani asupra Fiului reteditu.

(Capetu.)

Dar asé au voitu Minerva, Zina sciintiei se fie dreptate; ero sau restituit in tempul lui Rakoczi limba romana si in cartile cele Besericesci, si cele politicesci, éro astadi se restituéscu si litterele cele formose romanaeasi. — Gaudiul Minervii n'are capet, fiul cel reteditu se întorce a casa, dopo ce si au respit tóta averea, si Tatal ei reprimescu in sinul suu. (—!)

Dopo cuventarea Minervei incepú Apollo, Zeul artilor formose a cuventa: sciu pe famosul Maior si envatfatul Sincai cari au scrisu cronica Romanilor, ce astadi se tiparescu in Moldavia de Principele Domnitoriu, sciu co a essitu Istoria lui P. A. despre fii nostrii romani cari luptauduse barbarescu capatara cuuná de lauru dela santa dreptate a maritului tronu. Melpomene a semnfacut co teatru romanaescu este gata, si are d'in sinul natiunei Romane barbati in deprinderea acésta, care cu sete se asculta de ceialalti fii ai natiunei. Calliope memora Poetii Romani cu opurile sale aduse pe altariul Minervei, cari arata sufletire, spiritu innaltu, si gloria Romana. — Terpsichore Zina jocului, cu mare bucuria aduce reportul suu, cumcu poporu romanu adus de Traian de 1747 de anni intre varvari, intre popóre straine, de alta limba si neravuri, totus cu sferitate si au pastratu tóte datinele, tóte traditiunile sale, si jocul rapirei vergurilor si alte ca aceste. —

Polyhimnia sculanduse spune cu dulce placere, numele oratorilor Romani, memoré die pe A. T., cum capatasera in anii trecuti intre envaciati academieci in Vienna cuunua de lauru; aduce inainte pe Gloriosii Princi Domnitori ai Principatelor, cum

se nesuescu a innainta cultura si industria romana, memorédia pe marele barbatu al natiunei pe Vasilie Erdéli, care se sertvesce pentru binele comun, si animédia pe fidelul suu popor la infintiarea scólelor mai innalte romanesci. —

Dopo referadele acéste ale deschilinitilor Zei: se determina cu intieles unanimu, ca mai mult Marte se nu se trimita peste Romani, ca dopo ce Romanii, nepoti ai gloriosei vitie romane, au tinut cu fideritate tóte thesaurele natiunei romane, in Dacia intre popóre varvare, au aperatu cu riuri de sange limba si nationalitatea sa peste sierie de se-cule, si n'au lasat gloriosul suu nome sal nimicésca nici Hunnul, nici Tatarul, nici secera cea argintita, adéca Semiluna, si asé au fost poporu credintios vitiei cei mare Zeiesci intre sabia, intre focu, si intre ori ce jugu. Deacum inainte 'l vom lasa in pace, sa lucre pamentu, sa studia Minervei, sa se negociatorésca in lumea larga si se in florésca subt gloriosa Guvernare a Austriei. Puterea lui Eris se va strica ca se fia intielegere intrensii s'a nu se mance unul pe altul pentru polemii, idei seci, ci s'a lucre impreunati la civilisatiune si demnitatea cetatiana. — Lui Vertumnu Zeului certelor i se va impune, ca se nu vréshésca Poporul acest amator de pace, amator de sciintie, si noe dilectu, ci sa 'llase in pace se vedem óre ajungea o ba aurita etate dela care s'a departat. —

Fininduse consultatiunea, Iupiter Zeul cel mare ei dede o instructiune fiului celui retedit, semi Deului in scrisu, caré se o arete natiunei romane; care instructiune are urmatoriu tinut auritu „unitis viribus“ s'e lucrati la salutea Austriei, la apárrarea numelui Roman, la civilisatiunea si demnitatea vóstra, ca de alte ori cand vei veni la Olympu a cerca secrete se aduci cununa de Lauru depunenda in Museul Olympului. — Fiul cel retedit semideu capatandu absoluteone se stramutá ero in omu, si astadi astepta pe fiescare Romanu sei referédie aurita instructiune a Zeului celui Mare. — Spinusu Iannariu 5. 1853. V. Vancu.

Fortun'a vietiei.

Fortun'a vietiei mele
Asscendenduse in noru,
Spre a petrece dile rele,
Imbracai negru covoru.

Intr'a montiloru tacere
Essilatu — quaquí nu sentiam
Dup'a altora parere —
De bradi formosi me umbream;

Locuri reci a mea sedintia,
Pesterile alu meu palatu,
Unde nu umbla fiintia
Pe Diana am adoratu;

Vervu de montemi fu sedinti'a,
Totu quei crudu m'a mpressuratu,
Vrendu semi stérgea si seminti'a;
Dar' Diana nu m'a datu.

Sub deescu scutu p'intrá fere
Sute ani m'am' pre amblatu
Fui supusu la mii de rele;
Dar' totu mortii nu m'a datu

P' asta cale seriósa
Secli d'ani am petrecutu
Natur'a misteriósa
Ingheciata-mi s'a parutu;

Érn'a rece ingheciata,
Sentiulu meu n'au ingheciatu;
Quaqui animami sfasiata
Viitoriu bunu a speratu;

Si quando in nai'a dorerei
Bunului Den me rugam
Vediui radi'a primaverei
Que dorind' o asteptam;

Vediui radi'a legei sante
Tiparita p'orizonu,
Va fi capatu — o Pariate! —
La doreri — que'n monti resonu. —

Echo in monti audu sioptesce;
Diosu vestmentu intunecatu!
Padia legei te umbresce....
Numai lucr'a ne 'ncetatu. —

Atiliu G. P.

Unu Poetu.

Catra altu Poetu din Eliconu.

Ca vergur'a 'nvalita,
Candu anima i sagéta
O radia de amóre,
Ascundi talentulu teu!?

Roman'a si asuprita,
Ea furc'a si léga 'n siolduri, —
Cu fusulu plinu se'ntórce;
Tu Febe taci mereu!?

Geniulu nu se 'nfrange,
Nu nu, in orcu adóra
Candu mintea, candu natur'a
Candu belulu, Fetulu meu!

ANSEMNAPEA

Хрисовелор, ши а Данилор дела Бесерика
чеа таре дин Болгарсек:

Нр. архивей:		Англ:	Лсна:	Zioa:	Нр. архивей:	Англ:	Лсна:	Zioa:	Дт. дто. де Скътинга Оиерлор де Плъиашѣ.
		32	1718	Nov. 28.	Дт. дто. де Скътинга Оиерлор де Плъиашѣ.				
Нр. архивей:		33, 34 ши 35	1720	—	Дт. дто. Иоан Н. ввд. де оерит, вимеритѣ ши вѣ дела Нъгованѣ скъ- титѣ де вимеритѣ.				
1	1595	Nov.	28.	Хрисов ал лѣ Арон ввд десуре 12,000 Аспри дин Овна Молдовеѣ.					
2	1605	—	—	37, 39, 68, 69 ши 70	1723	—	—	Легътра тѣтрор Бе- серичлор дин Дистри- ктѣ Брашовлѣ дн контра знациѣ.	
3	1654	—	—	Дто. Стефан Георге вв. дитъреште Хри- совѣл лѣ Арон.					
6	1670	—	—	41	—	—	—	Кореспондѣцеле об- штѣ къ вѣкилѣ еѣ пеп- трѣ гревъциле ора- швлѣ.	
7	1679	—	—	Дто. Антоние вв. пеп- трѣ оиерит дн Валахѣ.					
9	1693	—	—	42	1726	—	—	Декрет прин каре се дитъреште Епископ ла ромънѣ.	
10	—	—	—	Дто. Ферман Търческ пептрѣ Ватѣ.					
11 ши 14	1701	—	—	50 ши 51	1731	—	2.	Иоан Григорие Гѣка вв. рѣспѣнде къ Даниа де 12,000 аспри а лѣсато дн локѣ, ши тримѣте съриндаре 50 л. 45 Сервитѣт пептрѣ Гръ- дѣна лѣ Гочман Тѣ- пасие.	
15 ши 16	1701	—	—	Хрисов ал лѣ Иоан Кон- стантин Басарав вв. пептрѣ скътиреа пе- гъцъторлор.					
17	1702	—	—	52	1731	—	—	Хрисов дела Михаѣл Ра- ковицѣ ввд пептрѣ оиерит.	
20	1712	—	—	53	—	—	—	Дто. дто. дто. пептрѣ вата винѣрилор	
21	1712	—	—	57, 58 63 ши 67	1733	—	—	Дто. Иоан Григорие Гѣка вв. дѣ рекомѣндациѣ кътрѣ Генераллѣдела Сивѣх дн принѣреа ре- лициѣ сѣв Нр. 61, 62.	
22	1713	—	—	Контрактѣл вѣиѣ дела Черпътештѣ дн Деа- лѣл Нъгованѣлор.					
23 ши 28	1716	—	—	59 ши 60	1733	—	—	Дто. дт. I. Гр. Гѣка вв., де оиерѣ ши пегъ- цъторѣ.	
24 ши 29	1716	—	—	66	1734	—	—	Дто. Константин Никол. вв. ал Молдавиѣ дн търеште Даниа де 8300 Аспри, сѣ се деа дин венѣтѣл Окпелор.	
26	1716	—	—	Хрисов де Оиерит дела Конст. Басарав ввд. Хрисов де Оиерит дела Иоан Николае вв.					
30 ши 31	1718	—	—	71 ши 74	1735	—	—	Дто. Космантин Никол. вв. ал Молдавиѣ дн търеште Даниа де 8300 Аспри, сѣ се деа дин венѣтѣл Окпелор.	
				Контракт пептрѣ Ма- иерѣл Бесеричѣ, че е дн Брашовлѣ векѣх.					
				Хрисов ал лѣ Иоан вв. де Винѣрѣ ши Вата лор					

№. архивей:	Анзи:	Јана:	Зіоа:	№. архивей:	Анзи:	Јана:	Зіоа:
77 ші 81	1736	—	—	153	1760	—	—
				159	—	—	—
82	1698	—	—	160	1764	—	—
83—102	1738	—	—	161	—	—	—
103	1738	—	—	162	1766	—	—
106	1740	—	—	171	—	—	—
107	1738	—	—	173	—	—	—
113	1648	—	—	174	1773	—	—
115, 122 ші 131	1744	—	—	179	1780	—	—
				183	—	—	—
				184	—	—	—
				185	—	—	—
116	1746	—	—	191	—	—	—
126	—	—	—	197 ші 208	—	—	—
135	1760	—	—				
139	1760	—	—				
147	1761	—	—				

(Ва арта.)

РЪГЪЦІДНЕА ПОЕТЪДІ.

I.

Маї ъпгъѣ de тóте, креатор дналт,
 Мъдътеск къ 'н лъме м'аї фькът върват;
 Къ маї фькът ливер, четъдеан роман;
 Ши 'ми аї dat de Патріе цара лѣ Траіан;
 Къ 'ми аї dat зп татъ, вън ши дпвъдат,
 Каре жертѣи тотъ de м'а лъминат;
 Къ 'ми аї dat о мъмъ, аңдел пъзитор,
 Че съді дп mine сакръл тъъ амор;
 Ши к'аї пс дп mine факла Поесіеї,
 Каре дпмї аратъ Патріа Армоніеї.
 Дълче Поесіе, тъ ештї віада mea,
 Тъ ештї фериçіреа, ши сперанца mea!

II.

Де ачестеа тóте, Маре Креатор,
 Дпї рътъѣ преа фóрте рекъноскътор.
 Дар дъ'ми, о пърїнте, дъ'ми ши о cogїе,
 Дп аңдел къстode, аңдел d'армоніе,
 Каре съ 'ндълчeаскъ трїстъ віада mea,
 Ши съ 'нсъфлeдeзе сїмплъ пана mea!
 Ши атъпчeа, Dóмne, da! амї пстеа зїче:
 „De кът тодї дп лъме съпг чел маї фериçе!“
 Фериçіреа пъ é, пъ стъ in повлeдe,
 Нъ дп авъдїе, пъ дп фръмседе;
 Нъмаї тъ, Віртъте, прокърї фериçіре,
 Дълче ши етерпъ, да віата-оменїре!
 Черкъл фериçіреї есте фóрте мїк:
 О мъмъ, о содъ, ши зп вън амїк.

III.

Пърїнте: аї Віртъдїеї, Креатор дналт,
 Крістъ, че пентръ óменї те аї сакрїфікат,
 Де превeдe окї'дї къ ініма mea
 О! те rog, къ лакръмї, іа'мї зїлеле мeлe
 Де кът съ фїѣ прада копшїїңдїеї мeлe;
 Гонїт дїнтре óменї ка зп наріа,
 Ши пъртънд ръшінеа скрісъ 'н фръптеа mea!
 Лїпсїт d'орї-че віне, d'орї-че бъкърїї
 Ши тръїнд дп лъме ка морт дпнтре вії:
 Ка Цїлберт маї віне дп гъноїѣ съ мор,
 Де кът еѣ вр'о датъ съ фїѣ тръдътор;
 Дп флакърї геенале аръъ карма mea,
 Де кът лѣ Satana съ 'пкїнѣ пана mea!
 Фїлзе-аї Марїеї, Крісте-Креатор,
 Сїнгър Zeѣ пе каре дп лъме ador,
 Жър дп фаца лъмеї ши 'наїнтеа та,
 Къ еѣ а mea панъ н'оїѣ простїтза;
 Еа ва корръсенъде къ мїсіа са:
 АМОР, ВЕРІТАТЕ, ПАЧЕ а къпта.

Te аї креат çенїѣ пентръ Верїтате,
 Саѣ пентръ Аморъ de Ómanїтате.

Дпгъреште 'н мїне, Крісте-Креатор,
 Аморъ Дрептъдїї, аї Патріеї Амор;
 Ка лампа віeдїї кънд с'о стїңде-еа
 Жъдеде Віиторъл demнѣ а тъ аола

De mїсіа mea
 De devїса mea.

1850.

C. D. Aricescu.

АЪРОРА РОМАНЪ.

Дп зпңер їнвъскът in vestїnte de лъчїафeр їнъ-
 çїндъсе с'пръ арїпїле азрореї чeлeї маї тeпeрe — къ
 неспъсъ пътере ресфїра дпгъперекълѣ поңдїї dїn зрмъ
 а темпълїї трекът — ловїнд къ аластрeлe деçїте лїра
 дївїнъ че нефъма венїреа лъчїосълїї Император препарат
 а премї счeнтръл лъмїлърїї ши пе віиторїс.

In моментъл ачестъ ештї de дъпъ хорїзонт зна со-
 çїетате de варъадї Romаnї in зпїформъ романъ, дп-
 фортмсеçадї тот къ dїаманте ши петре лъчїтóре; пъреа
 къ дпса азрорь дела дпншїї аз дпнрмъстатъ разеле.
 Ачестї салътаръ зпңеръл, ear їел лї dede зна карте, а
 кърїла провідентъ їнскрїпçїз ера їнконçїратъ къ о про-
 мїсїсїз дївїнъ, карма четїндъсе ши дпайнте ши дпдерент,
 тот зп дпңелeс ава:

Романї!

Апї мeлъцї віцї лъстїнА
 Нъ дезїтаçїї че въ спъN
 Істї, рївалїї вострїї тодї
 Мълт се вор мїра акъM
 Óрçїос, грeк ка нъмънтѣ
 Ле ва фї лор тот къвънтъL
 Цїнтїнд съ въ цїнъ дп лаЦ
 Інвїншї вої съ пъ въ дацї
 Въдїндъвъ попоръраВ
 Ін лъте съ арътацї
 Цапънъл кълтърїї враЦ
 Ла перїкол кънд фѣ статъL
 Óнїцї фъръцї къ Императѣ
 Маї мълт даръ пїчекъM
 Інтревоїеїї пордопнї
 Нічї къ мїнçїснї дакъ спъN
 А 'н шeла, пълїцїї ертА

Фъръг..... а. 1850. Пона Теодорѣ Кароне.

CENTINDE.

Религиозна нъ се întemeiazь атътъ не копесисне, кътъ не фанте кърате, dreptе ши edifiкаторе де ферициреа де апрóпеллї.

Спекляцизнеа лъкръриоръ спиритвале нъ не фаче ши, дакъ нъ зрътътъ тотъ чеа че не диктеазь спиритлъ къратъ крештинескъ.

Ънде скъдериле ши видиле дитракъ вестмантлъ лъравъриоръ, аколо нъ се маї афлъ дн вешъ віндекаре ши emendъцизне. —

ЛТЕГАРИЪ.

Дн Іашї Молдавіеї с'а днфинциатъ нъ де тълтъ о компаниъ де литератї ши патриотї, романї адевератї, карї аъ де скопъ а днавъци лектэра ромъниоръ прип прелъкрареа ши тинъриреа де кърцї дн лимба ромънъ. — Фъкъндъсе ачеаста кзпоскътъ спре котзна възкрїа а аматориоръ де днвогъдїреа литератэреї ромъне, нъ лїнцимъ а гратъла DDоръ днтрепризеторї ши а маї адаше, къ ар фї де дорїтъ, ка скріиторї ши tradуиторї ромънї се чїтеаскъ ши се зрмезе кзвїнтеле челе де азръ але знї дн чеї маї тарї вървацї ромънї кзпрїнсе дн епїстола дн фрвїтеа Нрзлї ачествїа ши кз ачеаста ам зїсъ тотъ че ар фї де дорїтъ. —

Тотъ ла ачеаста Компаниъ с'а нвсъ свъ теаскъ зрътъорїлъ онъ, пентръ каре се фаче ши провокаре ла пренъмеръцизне прип о днштїнциаре, каре о ретїнърїтъ дн зрътъореле :

Пренъмераре

КОЛІВА ЛІБІ МОИШЪ ТОМА

саъ

Вїеада негрїлор дн сзъла статърилор-вїите дн Амерїка.

Традъчере дн 2. Возъме дн 8. не хърте велїнъ.

Прецлъ знї есемпларїъ есте онтъ двацїцї.

Романлъ ачестъ вестїтъ се тїпъреште акъм дн тїпографїеа свсъ ншїтъ ши ва еши чел тълтъ пълъ ла 15. Ізніѣ. — Банї се плътескъ акъмъ не дїзътгате саъ ши тоцї, де каре спре асїзъраоцъ ва прїмї вїлетъ де пренъмераре.

Скрїереа ачеаста, пзвлїкатъ дн Амерїка, азъ кзштїгатъ знї свкъсѣ пе каре нїчї о скріере н'азъ

кзпътатъ вре одїноаръ. Ачестаї съдетъэра вїе а склъвїеї.

Дн Амерїка с'азъ вьндътъ, дн кърчере де треї лзні, о свътъ чїнчїзетї де мїї есемпларе кз прецъ де 45 леї. Де а вїеа ншїаї че с'азъ нзпоскътъ дн Енглїтере, ши патръ edїцїї деодатъ се нзвлїкъръ ла Лондра: зпа дн трънселе саъ тїнърїтъ дн о свътъ мїї есемпларе. Нзї нїчї знѣ цїзрнал, нїчї о ревістъ каре съ нъ фї датъ о критїкъ ши знѣ аналїсъ; нъ есте о касъ дн каре съ нъ фї стръкътът, нїчї знѣ онъ, нїчї о фетее, нїчї знѣ копїлъ штїндъ каре каре съ нъ о фїе четїтъ О новъ edїцїе лзстратъ саъ нзвлїкатъ кз о префатъ скрісъ де Лондра Карлїсътъ. Театрърїле се фолосескъ, днсенї романциерїї креазъ имїтацїї. Претътїнденеа ла Лондра окїла се опренїте де їнскріпциеа ачеста: Колїва лзї Мошъ Тома. лїпїтъ не цеатърїле негъдъторїлоръ де цїзрнале, де хърте, де стампе шчл. шчл. Тотъ кз асемїнеа ентзсіастъ саъ прїмїтъ скріереа ачеста дн Францїеа ши дн Цертанїеа прекътнї дн алте църї.

Азторъа есте о фетее некзпоскътъ пълъ азкнѣ, де ши еа азъ нзвлїкатъ пълъ асгъзї вре о патръ романърї; еа се нзметше Хариета Бешперъ Стове.

Къртїцїка ачеста кзпрїнде дн кътева свтїмї де фетее тоате элементеле знеї реорганїацїї морале. Скрїереа ачеста лїпїтъ де лакрїмї ши лїпїтъ де фобъ фаче дн моментлъ ачеста цїзрла лзшеї: днпзлїтї прип свтїмї де мїї, еа алеаргъ дн днвеле етїсферї, сторкъндъ лакрїмї дн тоцї окїї че о четескъ, фъкъндъ съ се днфїорезъ тоате зрелїе че о аздъ ши съ тремъре тоате тълеле че о цїнѣ. Ачестаї ловїтэра чеа маї азъкїк поате че саъ датъ склъвїеї: ши ловїреа ачеста саъ датъ де о фетее.

„Дакъ пълъ ла сзършїтлъ тїнърїеї воръ сосі де ла Нарїсъ ши стампеле че с'азъ комедатъ де тълтъ, се воръ лзстра вре о 500 есемпларе алъ кърора прецъ ва фї чева маї спорїтъ. — Спре а днлътэра оаре каре немзлътїрї амъдозе волътеле се воръ днпърцї де одатъ.“ Т. Кодрескъ.

Редакцизнеа прїметше кз тотъ възкрїа пренъмеръцизнеа ла онлъ ачестъ реншїтъ. Р.